

§ 4. Såfremt faderen eller den, der anses som bidragspligtig til et uden for ægteskab født barn, ikke har forsørgelsespligt over for barnet efter reglerne i § 2, stk. 3, kan det offentlige pålægge vedkommende bidrag til barnets forsørgelse i overensstemmelse med nedenstående regler.

Stk. 2. Ved fastsættelsen af de i stk. 1 nævnte bidrag skal have for øje, at barnets forsørgelse skal være forsvarlig og ikke ringere end i et godt hjem på det sted, hvor barnet opdrages. Hvis faderen eller den bidragspligtige er ubemidlet, bør bidraget i almindelighed sættes til $\frac{3}{5}$ af de udgifter, som barnets underhold medfører.

§ 5. Det i § 4, stk. 2, omhandlede bidrag kan forhøjes indtil fuldt bidrag, hvis faderen eller den bidragspligtige er bemidlet, eller hvis barnets moder er død, har forladt landet eller ikke kan findes og den tilbageblevne ikke har overtaget barnets forsørgelse, når dette lovligt kan ske.

§ 6. Det pålagte bidrag kan forhøjes eller nedsættes, når forholdene har forandret sig. Undtagelsesvis kan et forfaldt bidrag for et kortere tidsrum helt eller delvis eftergives. Med hensyn til de i § 4 omhandlede bidrag gælder dog de i nævnte bestemmelse og de i § 5 indeholdte regler.

Stk. 2. Når omstændighederne taler derfor, kan det undlades at pålægge bidrag til børn over 15 år, som er under børneforsorg eller forsorg i henhold til § 14 og er anbragt uden for hjemmet. I øvrigt kan det for 1 år ad gangen undlades at pålægge bidrag, når ganske særlige grunde taler derfor.

§ 7. For så vidt der er udfærdiget bidragsresolution i henhold til lovgivningen om retsforholdet mellem forældre (bidragspligtige) og børn, kan det offentlige indtræde i kravet mod den bidragsskyldige efter de i denne lovgivning indeholdte regler. Er bidraget udlagt forskudsvis af det offentlige, gælder reglerne i lovgivningen for Færøerne om børnebidrag til enlige forsørgere m. v.

Stk. 2. Såfremt der er pålagt en ægtefælle bidrag til en anden ægtefælle til underhold i henhold til ægteskabslovgivningens regler, kan ydelse af hjælp gøres betinget af, at det offentlige får adgang til at indtræde i den bidragsberettigede ægtefælles krav mod

den anden ægtefælle med et indtil hjælpen svarende beløb.

Kapitel II.

Forsørgelsesstedet.

§ 8. Den kommune, hvor en person opholder sig, er hans forsørgelsessted og afholder forsørgelsesstedets udgifter til hjælp i medfør af denne lov i overensstemmelse med de i § 39 angivne regler. Herfra gælder følgende undtagelser:

- 1) En person, der er anbragt i en kommune for en anden kommunes regning, har forsørgelsessted i sidstnævnte kommune.
- 2) En person, der er indlagt i et offentligt eller privat sygehus eller i en af det offentlige drevet eller anerkendt institution, har forsørgelsessted i den kommune, hvor han havde ophold ved indlæggelsen.
- 3) En person, som modtager hjælp i henhold til § 9, og som inden for de sidste 3 måneder under ophold i en anden kommune har fået hjælp dér efter nævnte bestemmelse, har forsørgelsessted i sidstnævnte kommune, indtil der er forløbet 3 måneder, efter at der senest er ydet ham hjælp af den omhandlede art i den kommune, han er flyttet til.
- 4) En person, der i den kommune, hvor han tidligere har haft ophold, har fået hjælp til flytning, uden at betingelserne i § 17 er opfyldt, har i 2 år efter flytningen, eller indtil der er forløbet et tidsrum af 3 måneder, i hvilket der ikke er ydet hjælp, forsørgelsessted i denne kommune.
- 5) Et barn, der for privat regning er anbragt i en anerkendt institution, har forsørgelsessted i den kommune, hvor forsørgeren opholder sig.

Stk. 2. En person med dansk indfødsret, som fra Færøerne flytter til udlandet, bevarer forsørgelsessted i den kommune, hvor han senest har haft ophold.

Kapitel III.

Forsørgelsesmåden.

Hjælp i almindelighed.

§ 9. Der kan ydes hjælp til underhold som økonomisk hjælp til ophold i eget hjem, til ophold i privat pleje eller ophold på en i